

Copii sînt o mare răsplătire
(Psalmul 127)

Copii sînt o mare răsplătire,
Prin ei e omul binecuvîntat,
Ei sînt adevărată moştenire,
Căci Dumnezeu copii ni i-a dat.
Ferice e de casa care-i plină
Ca şi o tolbă mare cu săgeţi,
Cu florile frumoase din grădină,
Cu fete credincioase şi băieţi.

Cor:

Căci Domnul ne păzeşte, casa ne-o zideşte,
Domnul ne hrăneşte, dacă îl chemăm,
Numa-npotrivirea pierde mîntuirea,
Pierde răsplătirea ce o aşteptăm.

Ferice e de mama care-i naşte,
Şi de părinţii care-n Domnu-i cresc,
Răsplata lor va fi nespuse de mare
În ziua cînd cu Domnul se-ntîlnesc.
Căci mîntuirea noastră e legată
De naştere, de roada ce o dai.
Dacă eşti viţă binecuvîntată
Vei moşteni cu Domnul sus în Rai.

Măslinii tăi şi viţa cea aleasă,
Şi tolba ta cea plină cu săgeţi,
Ei sînt acei ce stau cu tine-n casă,
Şi fete credincioase şi băieţi.
Iar cînd vrăjmaşii vor veni la poartă,
Tu mamă, tată, cheamă-i pe copii
Şi înălţaţi spre Domnul rugăciune,
Şi duhurile rele vor fugi.

Căci dacă nu păzeşte Domnul casa,
Străjerii de pe ziduri vor cădea.
Dar cînd îl chemi pe Domnul prin credinţă,
Tu zilnic biruinţă vei avea.
Iar dacă pîinea, grîul, vă lipseşte,
Chemaţi-L pe Isus, pe-al nostru Domn.
Căci celor preaiubiţi le dăruieşte
Bucata cea de pîine ca prin somn.

De-aceea, voi ce-ntemeiaţi căminul,
Chemaţi-L pe Zidarul minunat.
Să pună pietrele la temelie,
Acel ce universul l-a creat.

Amin